

Passie voor een oud ambacht

„Van een dood stuk metaal met je eigen handen een levend voorwerp maken. Dat is mijn passie en drijfveer voor dit vak”, zegt de 42-jarige Annelied van Dijk. Ze is een van de weinige vrouwelijke smeden die ons land telt en heeft haar eigen bedrijf: Dochter van de Smid.

Van Dijk huurt de smederij die is ondergebracht in de Botterwerf in Huizen. Hier maakt ze (kunst)werken in opdracht en geeft ze onder de noemer 'Vuurspetters' workshops aan particulieren, bedrijven en kinderen. „Oude ambachten zijn weer in opkomst. Het beroep van smid was zo goed als uitgestorven, maar wint nu weer aan populariteit. Ik denk dat we weer terug willen naar de goede dingen van vroeger. Dat we zelf weer iets maken met onze handen. Een soort oergevoel. Om die reden zijn we tegenwoordig ook weer dol op streekproducten en vergeten groenten.”

Van Dijk is de vijfde generatie in lijn die voor het vak van smid koos. Toch lag dat niet van jongs af aan vast. Sterker nog, Van Dijk heeft pas op latere leeftijd voor dit vak gekozen. Ze begon als stewardess, verhuisde naar Indonesië en hield zich daar bezig met de export van teakhouten meubelen naar Nederland. Terug in Nederland werkte ze twee jaar bij Le Garage van Joop Braakhekke, terwijl ze ondertussen bij het bedrijf van haar vader in Vleuten metalen onderstellen voor tafels in elkaar laste.

Energie

„Ik maakte zo'n onderstel ooit een keer voor mijn eigen eettafel. Vrienden en kennissen reageerden enthousiast en zo kreeg ik vaker opdrachten. Op een nacht werd ik wakker en dacht; 'Hier moet ik mijn werk van maken'. Zo is Dochter van de Smid ontstaan.” Haar vader

leerde haar een paar kneepjes van het vak en in 2004 is ze de smeedopleiding gaan volgen. Tegenwoordig geeft ze dus veel workshops.

„Nadat ik een aantal

jaren alleen heb gewerkt, merkte ik dat ik energie krijg van mensen om me heen. Samen met anderen iets creëren, daar ligt toch wel mijn hart.”

„Het is een mooi en sierlijk vak, maar ook letterlijk zwaar. Particuliere opdrachten doe ik vaak samen met twee bevriende smeden. Een metalen hekwerk bijvoorbeeld kan ik niet in mijn eentje tillen. Het slaan met de hamer vereist naast techniek ook kracht en je staat soms langere tijd naast een heet vuur. Daarentegen werkt smeden als een soort mindfulness. Je concentreert je helemaal op het moment van creëren. De rest sluit je buiten. Zo krijgen nieu-

'Terug naar de goede dingen van vroeger'

Annelied van Dijk voor de botterwerf in Huizen.

'Vuurspetters'

Bij 'Vuurspetters' van Annelied van Dijk is veel mogelijk. Van teambuilding en bedrijfsuitje tot kinderpartijtje, of een cursus messen smeden. Eventueel in combinatie met een lunch en/of diner in één van de horecagelegenheden in de buurt. Er kunnen maximaal veertien mensen tegelijk in de smederij aan de slag. Wat er wordt gemaakt - kandelaar, onderzetter, pook of juist iets wat precies bij het bedrijf of de groep past - gaat in overleg. Daarnaast zijn er combinaties mogelijk met andere bedrijven in het Nautisch Havenkwartier, zoals een bottertocht of houtbewerking in de botterwerf zelf. Sinds kort geeft Van Dijk ook workshops op locatie. Voor meer informatie: www.vuurspetters.nl.

we ideeën veel meer kans. Zie het als een op-laadmoment. We nemen tegenwoordig allemaal te weinig hersteltijd in het leven.”

Durven slaan

Dan gaat het vuur in de smederij aan en maakt Van Dijk in een handomdraai - zo lijkt het - een fraaie haak van een klein rond metalen staafje. Ze doet voor wat ze haar cursisten aan het begin van de workshop laat doen: punten slaan. „Zo ontwikkel je een beetje het slaggevoel dat je nodig hebt.

Het is vooral een kwestie van het ijzer heet genoeg maken en durven slaan. Niet bang zijn dat je iets kapot maakt of het verkeerd doet. Zo leuk om te zien hoe mensen vaak na een half uur ineens door krijgen wat ze moeten doen en dan vol enthousiasme verder gaan. Ook kinderen. Die pikken het heel snel op.”

Van Dijk klemt de gemaakte haak in een bank-schroef en polijst hem met een soort slijptol. „Dit bedoel ik nou met leven”, zegt ze als ze klaar is en de haak overhandigt. „Door het vuur en de hamer wordt een dof metalen staafje een mooie haak met zilverachtige glans.”

Tekst: Joyce Huibers Foto's: Studio Kastemanns